

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ:

2117

Ημερομ. Κατάθεσης:

13/4/2022

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, <http://www.kke.gr>
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς το Προεδρείο της Βουλής

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για την κ. Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

Θέμα: Για την φοίτηση στο νεοσύστατο τμήμα Ψυχολογίας των 132 Αποφοίτων/Πτυχιούχων Φ.Π.Ψ.

Οι βουλευτές Γκιόκας Γιάννης, Κανέλλη Λιάνα, Κατσώτης Χρήστος, Μανωλάκου Διαμάντω, Παπαναστάσης Νίκος, Παφίλης Θανάσης.

Κατέθεσαν **ΑΝΑΦΟΡΑ** το Δελτίο Τύπου των Αποφοίτων/Πτυχιούχων Φ.Π.Ψ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και Ε.Κ.Π.Α. και την Αίτηση- Δήλωση Ένταξης – Όχληση- Επιφύλαξη του πληρεξούσιου δικηγόρου τους όπου ζητούν να φοιτήσουν στο νεοσύστατο τμήμα Ψυχολογίας και να αποκτήσουν τα επαγγελματικά δικαιώματα που απολαμβάνουν συνάδελφοι τους.

Αθήνα 12/04/2022

Οι καταθέτοντες βουλευτές

Με το παρόν δελτίο τύπου θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε σχετικά με την υπόθεσή μας και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε σε ό,τι αφορά την επίλυσή της.

Είμαστε 132 απόφοιτοι/πτυχιούχοι του τμήματος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας (Φ.Π.Ψ.) του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), που τον Ιούλιο του 2019 καταθέσαμε δύο αιτήσεις σχετικά με την τότε πρόσφατη τροποποίηση του Ν.4559/2018 (παρ.10 του αρ.6).

Όπως οριζόταν μέχρι εκείνο το σημείο, οι φοιτητές των τμημάτων αυτών, μετά το δεύτερο εξάμηνο της φοίτησής τους, είχαν τη δυνατότητα επιλογής μίας εκ των τριών κατευθύνσεων, επιλογή η οποία οδηγούσε στην παρακολούθηση των αντίστοιχων μαθημάτων για την ολοκλήρωση των σπουδών.

Το 2019, το Φ.Π.Ψ. χωρίστηκε σε Τμήμα Φιλοσοφίας και Τμήμα Ψυχολογίας. Με την παρ. 1 του αρ. 80 του Ν. 4589/2019 όσοι φοιτούσαν ήδη κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2014-2018 στο Φ.Π.Ψ., μπορούσαν πλέον να ενταχθούν στο αντίστοιχο με την κατεύθυνση επιλογής τους τμήμα, ενώ οι εισαχθέντες κατά το έτος 2018-2019 μπορούσαν να δηλώσουν εξ αρχής την προτίμησή τους. Απόρροια της νομοθετικής αυτής ρύθμισης αποτελεί το γεγονός ότι οι παραπάνω εισαχθέντες/φοιτούντες αποκτούν πλέον το δικαίωμα, παράλληλα με το πτυχίο ειδικότητας, να λαμβάνουν και την Άδεια άσκησης επαγγέλματος του Ψυχολόγου.

Συνεπώς, η τροποποίηση αυτή προβαίνει σε μια αδικαιολόγητη διάκριση μεταξύ των αποφοίτων του Φ.Π.Ψ. έως το 2018 και των αποφοίτων από το 2019 και μετά, καθώς στους δεύτερους δόθηκε η δυνατότητα να ενταχθούν στο Τμήμα Ψυχολογίας και η πρόσβαση στα ανάλογα επαγγελματικά δικαιώματα, παρά το γεγονός ότι σε μεγάλο βαθμό η ακαδημαϊκή κατάρτιση και το περιεχόμενο των σπουδών τους δε διέφερε με εκείνα των αποφοίτων.

Ίσως ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα της διάκρισης αυτής είναι αυτό που αφορά τους εισακτέους του ακαδημαϊκού έτους 2014-2015. Όσοι εισήχθησαν στο Φ.Π.Ψ. το 2014 και ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους το 2018, έμειναν εκτός τροποποίησης. Αντιθέτως, εκείνοι που εισήχθησαν μεν το 2014, αλλά ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους το 2019 ή και αργότερα, εντάχθηκαν στο Τμήμα Ψυχολογίας και με την αποφοίτησή τους είχαν το δικαίωμα να αποκτήσουν την Άδεια άσκησης επαγγέλματος του Ψυχολόγου.

Ως απόφοιτοι του τμήματος Φ.Π.Ψ. με κατεύθυνση την Ψυχολογία, καταθέσαμε αιτήσεις τόσο στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων όσο και στα αντίστοιχα Τμήματα Φ.Π.Ψ. με τις οποίες ζητάμε:

1. Να αντιμετωπιστούμε ισότιμα και, καθώς διαθέτουμε ήδη τις ίδιες ειδικότερες γνώσεις πάνω στον Τομέα της Ψυχολογίας, να δοθεί και σε εμάς η ίδια δυνατότητα να φοιτήσουμε στο νεοσύστατο Τμήμα Ψυχολογίας
2. Να συμπληρώσουμε μέσω της φοίτησης τις γνώσεις και τις διδακτικές μονάδες που απαιτούνται για την απόκτηση του πτυχίου και των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απολαμβάνουν οι συνάδελφοί μας.

Αρχικά, έγινε μια προσπάθεια επίλυσης της υπόθεσης εξωδικαστικά. Κάτι τέτοιο δεν κατέστη δυνατόν, γεγονός που μας οδήγησε να διεκδικήσουμε τη δικαίωσή μας στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, με πρώτη δικάσιμο ημερομηνία στις 18/03/2020. Μέχρι και σήμερα, δύο χρόνια αργότερα, η υπόθεσή μας δεν έχει φτάσει στις δικαστικές αίθουσες, καθώς για διάφορους λόγους που επικαλείται είτε η μία πλευρά (Πανεπιστήμια) είτε η άλλη (ΥΠΑΙΘ), η εκδίκαση συνεχώς αναβάλλεται (συνολικά έχουν δοθεί 8 αναβολές). Παρά την αναγνώριση του προβλήματος ακόμα μέχρι και σήμερα το Υπουργείο Παιδείας κωφεύει και δεν επιλύει ένα ευχερές πρόβλημα που δεν έχει κανένα οικονομικό αντίκτυπο. Καλούμε την υπουργό Παιδείας να απαντήσει εμπράκτως αν είναι υπέρ της αξιοκρατίας ή όχι, αποκαθιστώντας έστω και σήμερα την απαράδεκτη δημιουργία αποφοίτων δύο ταχυτήτων.

Αυτό που διεκδικούμε δεν είναι τίποτα παραπάνω από το –συνταγματικά κατοχυρωμένο– ισότιμο δικαίωμά μας για πρόσβαση στη γνώση και τα επαγγελματικά δικαιώματα που η προαναφερθείσα τροποποίηση παρέχει στους συναδέλφους μας. Ζητάμε τόσο από το ΥΠΑΙΘ όσο και από τα αντίστοιχα Πανεπιστήμια να δώσουν το παρών στο Διοικητικό Εφετείο ώστε να προχωρήσει η δικαστική διαδικασία και να αποκατασταθεί η εις βάρος μας διάκριση.

Η κοινοποίηση του θέματος από την πλευρά σας αποτελεί για εμάς ουσιαστική και κρίσιμη βοήθεια στο δίκαιο αγώνα μας.

Με εκτίμηση,

Απόφοιτοι/πτυχιούχοι Φ.Π.Ψ.

Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και Ε.Κ.Π.Α.

ΕΝΩΠΙΟΝ

1. Του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων,
 2. Του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων,
 3. Του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών,
- ως νόμιμα εκπροσωπούνται

ΑΙΤΗΣΗ – ΔΗΛΩΣΗ ΕΝΤΑΞΗΣ - ΟΧΛΗΣΗ – ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ

Ως γνωστόν το Φ.Π.Ψ. ιδρύθηκε ως τμήμα στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και Αθηνών ήδη από τη δεκαετία του 1980 και η διάρθρωση και το περιεχόμενο του Προγράμματος Σπουδών του Φ.Π.Ψ. προήλθε από την ανάγκη κάθε φοιτήτριας/ή να έχει τη συνείδηση ότι σπουδάζει Φιλοσοφία, Παιδαγωγική, Ψυχολογία και παράλληλα ότι εξειδικεύεται διαμορφώνοντας το επιστημονικό του πρόσωπο, όπως αυτό καθίσταται ευκρινές από την κατεύθυνση σπουδών που επέλεξε. Η δυνατότητα για επιλογή κατεύθυνσης σπουδών κατοχυρώνει και διευρύνει την ακαδημαϊκή ελευθερία, αφού οι φοιτητές καλούνται - πέραν των υποχρεωτικών μαθημάτων - να επιλέξουν έναν αριθμό μαθημάτων ανάμεσα από πολλαπλάσιο αριθμό προσφερόμενων γνωστικών αντικειμένων μετά το δεύτερο εξάμηνο της φοίτησής τους.

Σύμφωνα με όσα ορίζει η παρ.10 του αρ.6 του Ν.4559/2018, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την παρ. 1 αρ. 80 του Ν. 4589/2019 με ημερομηνία έναρξης ισχύος την 29/01/2019 : « 10. Φοιτητές που έχουν εισαχθεί στο Τμήμα Φ.Π.Ψ. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017 και 2017-2018, καθώς και όσοι εγγραφούν κατά το ακαδημαϊκό έτος 2018-2019, εντάσσονται σε ένα από τα Τμήματα Φιλοσοφίας ή Ψυχολογίας ως εξής: α) Οι φοιτητές των κατευθύνσεων Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής, που έχουν εισαχθεί τα ακαδημαϊκά έτη 2014-2015, 2015-2016 και 2016-2017, εντάσσονται αυτοδίκαια στο Τμήμα Φιλοσοφίας. β) Οι φοιτητές της κατεύθυνσης Ψυχολογίας, που έχουν εισαχθεί

τα ακαδημαϊκά έτη 2014-2015, 2015-2016 και 2016-2017, καθώς και οι φοιτητές του Τμήματος Φ.Π.Ψ. που έχουν εισαχθεί το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018 και όσοι εισάγονται το ακαδημαϊκό έτος 2018-2019 εντάσσονται σε οποιοδήποτε από τα δύο Τμήματα, ύστερα από δήλωση προτίμησης και απόφαση της Συγκλήτου. Η δήλωση υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία που καθορίζεται με απόφαση της Συγκλήτου και δεν ανακαλείται.». 2. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 6 του ν. 4559/2018 οι λέξεις «έως και το ακαδημαϊκό έτος 2015-2016» αντικαθίστανται από τις λέξεις «έως και το ακαδημαϊκό έτος 2013-2014».

Επίσης βάσει του άρθρου 16 Ν. 4589/2019: «11. Φοιτητές που έχουν εισαχθεί στο Τμήμα Φ.Π.Ψ. κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017, 2017-2018 και όσοι εγγραφούν κατά το ακαδημαϊκό έτος 2018-2019, εντάσσονται από την κατάτμηση σε ένα από τα Τμήματα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικού Τμήματος Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ή Τμήματος Ψυχολογίας ως εξής: α) οι φοιτητές της κατεύθυνσης Φιλοσοφίας, που έχουν εισαχθεί τα ακαδημαϊκά έτη 2014-2015, 2015-2016 και 2016-2017, εντάσσονται στο Τμήμα Φιλοσοφίας, β) οι φοιτητές της παιδαγωγικής κατεύθυνσης, που έχουν εισαχθεί τα ακαδημαϊκά έτη 2014-2015, 2015-2016 και 2016-2017, εντάσσονται στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, γ) οι φοιτητές της κατεύθυνσης Ψυχολογίας, που έχουν εισαχθεί τα ακαδημαϊκά έτη 2014-2015, 2015-2016 και 2016-2017, καθώς και οι φοιτητές του Τμήματος Φ.Π.Ψ. που έχουν εισαχθεί το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018 και όσοι εισάγονται το ακαδημαϊκό έτος 2018-2019 έχουν δικαίωμα να ενταχθούν σε οποιοδήποτε από τα δύο νέα Τμήματα ή το Τμήμα Ψυχολογίας. Η ένταξη γίνεται ύστερα από δήλωση προτίμησης που υποβάλλει ο φοιτητής και δεν ανακαλείται και απόφαση της Συγκλήτου. Η δήλωση υποβάλλεται πριν τις 31 Ιουλίου 2019 μέσα σε προθεσμία που καθορίζεται με απόφαση της Συγκλήτου, η οποία δημοσιεύεται τουλάχιστον εξήντα (60) ημέρες πριν την έναρξη της προθεσμίας στην ιστοσελίδα του ιδρύματος και του Τμήματος Φ.Π.Ψ. Οι φοιτητές διατηρούν την εκπαιδευτική τους κατάσταση σε σχέση με τα υπολειπόμενα εξάμηνα σπουδών. Με πράξη του Προέδρου Τμήματος υποδοχής, ύστερα από σχετική απόφαση της Συνέλευσης Τμήματος, γίνεται η αντιστοίχιση των μαθημάτων του προγράμματος σπουδών του Φ.Π.Ψ. με μαθήματα του προγράμματος σπουδών του Τμήματος υποδοχής»,

Απόρροια της ανωτέρω νομοθετικής ρύθμισης αναφορικά με την κατάτμηση του Τμήματος Φ.Π.Ψ τόσο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων όσο και αυτού των Αθηνών αποτελεί το γεγονός πως αμφότεροι οι νεοεισαχθέντες φοιτητές του ακαδημαϊκού

έτους 2018-2019 και οι εισαχθέντες ήδη των ακαδημαϊκών ετών 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017 και 2017-2018 δια της επιλογής του Τμήματος Φιλοσοφίας ή Ψυχολογίας που επιθυμούν να ακολουθήσουν, αποκτούν παράλληλα με το πτυχίο ειδικότητας τη δυνατότητα να αποκτήσουν στο μέλλον ουσιαστικά το αντίστοιχο επαγγελματικό δικαίωμα για την άσκηση του αντίστοιχου επαγγέλματος και δη Ψυχολόγου.

Εκμεταλλεούμενοι δηλαδή οι νέοι φοιτητές την τροποποίηση του νομοθετικού καθεστώτος, όσοι φοιτούν στο Τμήμα Φ.Π.Ψ. της Φιλοσοφικής Σχολής δύνανται να ενταχθούν στο Τμήμα Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου και αποφοιτήσουν με την ειδικότητα του Ψυχολόγου πλέον, ιδίως μετά την παρακολούθηση του Προγράμματος Προπτυχιακών Σπουδών του συγκεκριμένου Τμήματος με την αναγνώριση κατά περίπτωση των ήδη διδαχθέντων μαθημάτων.

Κατόπιν συγκριτικής επισκόπησης των Προγραμμάτων Προπτυχιακών Σπουδών των Τμημάτων της Φιλοσοφικής Σχολής – Φ.Π.Ψ. προ και μετά την ισχύ των ως άνω νομοθετικών διατάξεων καταλήγουμε αβίαστα στο συμπέρασμα πως άπαντες οι αιτούντες δεν υπολείπομαστε στο ελάχιστο στον τομέα της ακαδημαϊκής κατάρτισης και εκπαίδευσης των εισαχθέντων πλέον μετά την συναφή κατάτμηση του Τμήματος φοιτητών στα Τμήματα Ψυχολογίας των Φιλοσοφικών Σχολών.

Εν προκειμένω η ως άνω ρύθμιση προβαίνει σε μια αδικαιολόγητη διάκριση μεταξύ των φοιτητών που εισήχθησαν το 2014 και αποφοίτησαν το 2018, δηλαδή που ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους στον προβλεπόμενο ακριβώς χρόνο φοίτησης και εκείνων που εισήχθησαν μεν το 2014, αλλά δεν έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους ακόμα, ευνοώντας με τον τρόπο αυτό τους δεύτερους και επιπλέον δεν προβλέπει αντίστοιχη δυνατότητα για τους φοιτητές του ΦΠΨ με παλαιότερο από το 2014 έτος εισαγωγής ούτε για τους αποφοίτους του Τμήματος.

Σε κάθε περίπτωση η διακριτική μεταχείριση καθίσταται έτι εναργέστερη αν όχι οφθαλμοφανής για όσους εξ ημών εισήχθημεν το 2014 και έχουμε ολοκληρώσει τις σπουδές μας με τη δέουσα επιμέλεια.

Όλοι εμείς ωστόσο ως φοιτητές και απόφοιτοι [κατά περίπτωση] του ΦΠΨ με κατεύθυνση Ψυχολογία έχουμε τις ίδιες ειδικότερες γνώσεις πάνω στον Τομέα της Ψυχολογίας με τους φοιτητές που προβλέπουν οι ως άνω ρυθμίσεις.

Συναφώς για λόγους ίσης μεταχείρισης, θα έπρεπε να μας δοθεί η δυνατότητα να εισαχθούμε στο Τμήμα Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου

Ιωαννίνων και να αποκτήσουμε την ειδίκευση του Ψυχολόγου, ενδεχομένως παρακολουθώντας ένα ειδικό πρόγραμμα προσαρμογής και εξεταζόμενοι σε επιπλέον μαθήματα κατάρτισης.

Δηλαδή, εάν κριθεί απαραίτητο από το αρμόδιο όργανο του ΑΕΙ [κατά περίπτωση εκάστου εξ ημών], προκειμένου να απολαύσουμε και εμείς των ωφελημάτων των νέων νομοθετικών ρυθμίσεων, δηλώνουμε υπεύθυνα όλοι ότι προτιθέμεθα να παρακολουθήσουμε επιπλέον μαθήματα κατεύθυνσης ψυχολογίας κατά περίπτωση και δηλώνουμε ρητώς και υπευθύνως βάσει του Ν. 1599/1986 ότι επιθυμούμε να ενταχθούμε στο Τμήμα Ψυχολογίας. Ζητούμε δηλαδή την επέκταση της ως άνω ρύθμισης και στην περίπτωσή μας, η δε αποδοχή της παρούσας αιτήσεως – δηλώσεως ένταξης επιβάλλεται από το πλέγμα των κατωτέρω συνταγματικών και υπερνομοθετικών διατάξεων και αρχών.

Σύμφωνα με το Άρθρο 4 του Συντάγματος οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις. Κατά την κρατούσα άποψη σε θεωρία και νομολογία, με τη διάταξη της παραγρ. 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος καθιερώνεται η αρχή της ισότητας η οποία αποτελεί νομικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και, ειδικότερα, τόσο τον κοινό νομοθέτη, όσο και την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, η παράβασή του δε, ελέγχεται από τα δικαστήρια. Κατά τον έλεγχο αυτό, που είναι έλεγχος ορίων και όχι έλεγχος των κατ' αρχήν επιλογών ή του ουσιαστικού περιεχομένου των νομικών κανόνων, ο κοινός νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση δύναται να ρυθμίσει κατά ενιαίο ή διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις ή σχέσεις, λαμβανομένων υπόψη των υφισταμένων κοινωνικών, οικονομικών, επαγγελματικών ή άλλων συνθηκών, που συνδέονται με τις υπό ρύθμιση καταστάσεις ή σχέσεις, επί τη βάσει δε γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων να προβαίνει στη σχετική ρύθμιση μέσα στα όρια της αρχής της ισότητας, που αποκλείουν τόσο την έκδηλη άνιση μεταχείριση είτε υπό την μορφή χαριστικού μέτρου ή προνομίου, μη συνδεομένου προς αξιολογικά κριτήρια είτε υπό τη μορφή επιβολής αδικαιολόγητης επιβάρυνσης, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση καταστάσεων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες ή αντιθέτως, τη διαφορετική μεταχείριση των αυτών ή παρομοίων καταστάσεων.

Στην προκειμένη περίπτωση, αντιμετωπίζουμε στο μέγιστο βαθμό την άνιση και μη ομοιόμορφη μεταχείριση πολιτών διά νομοθετικών ρυθμίσεων και επιταγών του κράτους καθώς μελλοντικοί συνάδελφοι μας αρχικά εισαχθέντες σε όμοιο με εμάς Τμήμα Σπουδών ολοκληρώνοντας τις σπουδές τους αποκτούν την ιδιότητα του Ψυχολόγου, ως εκ τούτου και την άδεια άσκησης επαγγέλματος.

Στον αντίποδα όλων αυτών, επί πτυχίω ή αποφοιτήσαντες σπουδαστές με κατεύθυνση ειδίκευσης τον τομέα της Ψυχολογίας με όμοια ακαδημαϊκή εκπαίδευση δεν δικαιούνται αναγνώρισης της ιδιότητας του Ψυχολόγου, με αποτέλεσμα ο μόχθος και η προσπάθεια ετών επί της εκπαίδευσης τους στην οικεία κατεύθυνση της Ψυχολογίας να καταλήγει σε διακριτική και όλως απρόσφορη μεταχείριση.

Εξάλλου σύμφωνα με το Άρθρο 5 του Συντάγματος καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη. Κατά πάγια νομολογία του ΣτΕ (πρβλ. ΣτΕ 339/1984, 2112/84 κ.ά.), με το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος κατοχυρώνεται η προσωπική και οικονομική ελευθερία ως ατομικό δικαίωμα. Ειδικότερη δε εκδήλωση αυτής της ελευθερίας αποτελεί η επαγγελματική ελευθερία, δηλαδή η ελευθερία επιλογής και ασκήσεως ορισμένου επαγγέλματος, ως αναγκαίου στοιχείου της προσωπικότητας του ατόμου. Στην ελευθερία αυτή μπορεί ο νόμος να επιβάλει περιορισμούς, αναφερόμενους στην άσκηση ή και την επιλογή ορισμένου επαγγέλματος. Οι τασσόμενοι όμως από το νόμο όροι και προϋποθέσεις επιλογής και ασκήσεως του επαγγέλματος είναι συνταγματικώς επιτρεπτοί, εφόσον ορίζονται γενικώς, κατά τρόπο αντικειμενικό, και δικαιολογούνται από αποχρώντες λόγους δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος, οι οποίοι σε κάθε περίπτωση πρέπει να ευρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο και τον χαρακτήρα της ρυθμιζόμενης επαγγελματικής δραστηριότητας. Συνεπώς, η περιορίζουσα την ελευθερία αυτή ρυθμιστική επέμβαση του νόμου δεν μπορεί να στηρίζεται σε μόνο τον σκοπό της, εις βλάβην ενδιαφερομένων να επιλέξουν ορισμένο επάγγελμα, προστασίας του στενού επαγγελματικού και μάλιστα οικονομικού συμφέροντος άλλων, και συγκεκριμένως εκείνων που ήδη ασκούν το επάγγελμα τούτο.

Επίσης, εν όψει της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας, οι επιβαλλόμενοι από το νόμο περιορισμοί πρέπει να είναι πρόσφοροι και αναγκαίοι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από αυτού σκοπού δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογοι σε σχέση προς αυτόν. Αλλά μια

νομοθετική ρύθμιση, η επιλογή και θέσπιση της οποίας απόκειται βεβαίως στην, διαφεύγουσα κατ' αρχήν τον δικαστικό έλεγχο, ουσιαστική εκτίμηση των νομοθέτη ως προς την σκοπιμότητα και την καταλληλότητά της, προσκρούει στη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας όταν είναι κατά κοινή αντίληψη προφανές ότι ο επιβαλλόμενος με αυτήν περιορισμός είναι απρόσφορος για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νόμο σκοπού, ή δεν είναι αναγκαία, ως εκ του ότι υπερακοντίζει το σκοπό τούτο, ή ευρίσκεται σε σχέση δυσαναλογίας μέσου και σκοπού. Όμως, όσο πιο έντονος είναι ο εισαγόμενος με τη νομοθετική ρύθμιση περιορισμός στη σφαίρα ατομικού δικαιώματος, και ειδικότερα, προκειμένου περί της επαγγελματικής ελευθερίας, όταν αυτός αφορά, όχι απλώς την άσκηση, αλλά αυτή την επιλογή του επαγγέλματος και την πρόσβαση σ' αυτό, κατ' εξοχήν δε μάλιστα, όπως εν προκειμένω, επί επιβολής εξ αντικειμένου περιορισμών στη πρόσβαση σε ένα επάγγελμα σε πρόσωπα που συγκεντρώνουν τα νόμιμα προσόντα, δηλαδή τις τασσόμενες από το νόμο υποκειμενικές προϋποθέσεις για το επάγγελμα τούτο, τόσο περισσότερο επιβάλλεται από την εκτεθείσα αρχή να είναι εμφανής και σαφώς διαγνώσιμη η αναγκαιότητα ενός τέτοιου περιορισμού για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νόμο σκοπού. Αυτός ο σκοπός εξάλλου πρέπει να είναι κατά κοινή αντίληψη εξαιρετικός, ώστε να μπορεί, από απόψεως αναλογίας μέσου προς σκοπό, να δικαιολογήσει την επιβολή ενός τέτοιου περιορισμού.

Επιπλέον, σύμφωνα με το Άρθρο 22 του Συντάγματος η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν χωρεί αμφιβολία ότι η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση πλήττει ευθέως και άκρως δυσανάλογα τον πυρήνα της επαγγελματικής μας ελευθερίας, καθώς φοιτητές οι οποίοι εισήλθαν στο Τμήμα Σπουδών αποφοιτούν έχοντας λάβει την ιδιότητα του Ψυχολόγου και ως εκ τούτου μπορούν να λάβουν στο μέλλον και την άδεια Άσκησης επαγγέλματος του Ψυχολόγου, γεγονός που καθιστά δυνατή την επαγγελματική τους εξέλιξη υπό αυτήν την ιδιότητα, την ίδια στιγμή που σε μας ως φοιτητές ή αποφοιτήσαντες ή φοιτούντες του ίδιου Τμήματος δεν μας αναγνωρίζεται το ίδιο δικαίωμα και εξαιρούμεθα και τούτο βάσει του τυχαίου και συμπτωματικού γεγονότος της θέσης ενός απροσφόρου και διακριτικού χρονικού ορίου.

Επιπρόσθετα κρίσιμο είναι ότι σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος η διδασκαλία είναι ελεύθερη και η ανάπτυξη και η προαγωγή της αποτελεί υποχρέωση του Κράτους. Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες. Τα έτη υποχρεωτικής φοίτησης δεν μπορεί να είναι λιγότερα από εννέα. Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια. Σύμφωνα επίσης με το Άρθρο 2 της Ενοποιημένης Συνθήκης για την ΕΕ: «Η Ένωση βασίζεται στις αξίες του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες. Οι αξίες αυτές είναι κοινές στα κράτη μέλη εντός κοινωνίας που χαρακτηρίζεται από τον πλουραλισμό, την απαγόρευση των διακρίσεων, την ανοχή, τη δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη και την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών». Σύμφωνα με το Άρθρο 165 της ΣΕΚ (πρώην άρθρο 149) - C 83/120 EL Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 30.3.2010): 1. Η Ένωση συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και, αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και την πολιτιστική και γλωσσική τους πολυμορφία. Η Ένωση συμβάλλει στην προώθηση των ευρωπαϊκών επιδιώξεων στον χώρο του αθλητισμού, λαμβάνοντας υπόψη παράλληλα τις ιδιαιτερότητές του, τις δομές του που βασίζονται στον εθελοντισμό καθώς και τον κοινωνικό και εκπαιδευτικό του ρόλο. 2. Η δράση της Ένωσης έχει ως στόχο: να αναπτύσσει την ευρωπαϊκή διάσταση της παιδείας, μέσω ιδίως της εκμάθησης και της διάδοσης των γλωσσών των κρατών μελών, να ευνοεί την κινητικότητα φοιτητών και εκπαιδευτικών, μεταξύ άλλων και μέσω της ακαδημαϊκής αναγνώρισης διπλωμάτων και περιόδων σπουδών, να προωθεί τη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, να αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για τα κοινά προβλήματα των εκπαιδευτικών συστημάτων των κρατών μελών, να ευνοεί την ανάπτυξη των ανταλλαγών νέων, καθώς και οργανωτών κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων, και να ενθαρρύνει τη συμμετοχή των νέων στο δημοκρατικό βίο της Ευρώπης, να ενθαρρύνει την ανάπτυξη της εκπαίδευσης εξ αποστάσεως, να αναπτύσσει την ευρωπαϊκή διάσταση

του αθλητισμού, προάγοντας τη δικαιοσύνη και τον ανοιχτό χαρακτήρα των αθλητικών αναμετρήσεων και τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων για τον αθλητισμό φορέων, καθώς και προστατεύοντας τη σωματική και ηθική ακεραιότητα των αθλητών, ιδίως των νεότερων μεταξύ τους. 3. Η Ένωση και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα παιδείας και αθλητισμού, και ειδικότερα με το Συμβούλιο της Ευρώπης. 4. Προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και με την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζουν δράσεις ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζουν τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών, το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, διατυπώνει συστάσεις».

Σύμφωνα με το ΧΑΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (2010/C 83/02): « Άρθρο 14: Δικαίωμα εκπαίδευσης - 1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση και στην πρόσβαση στην επαγγελματική και συνεχή κατάρτιση. 2. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ευχέρεια δωρεάν παρακολούθησης της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Άρθρο 15 Ελευθερία του επαγγέλματος και δικαίωμα προς εργασία 1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να εργάζεται και να ασκεί το επάγγελμα, το οποίο επιλέγει ή αποδέχεται ελεύθερα. 2. Κάθε πολίτης της Ένωσης είναι ελεύθερος να αναζητά απασχόληση, να εργάζεται, να εγκαθίσταται ή να παρέχει υπηρεσίες σε κάθε κράτος μέλος. Άρθρο 22 Πολιτιστική, θρησκευτική και γλωσσική πολυμορφία Η Ένωση σέβεται την πολιτιστική, θρησκευτική και γλωσσική πολυμορφία.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του 2ου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ: «Ουδείς δύναται να στερηθή του δικαιώματος όπως εκπαιδευθή. Παν Κράτος εν τη ασκήσει των αναλαμβανομένων υπ' αυτού καθηκόντων επί του πεδίου της μορφώσεως και της εκπαιδεύσεως θα σέβεται το δικαίωμα των γονέων όπως εξασφαλίζωσι την μόρφωσιν και εκπαιδευσιν ταύτην συμφώνως προς τας ιδίας αυτών θρησκευτικές και φιλοσοφικές πεποιθήσεις».

Σύμφωνα με το Νόμο 1532 της 19/19.3.85. (Κύρωση του Διεθνούς Συμφώνου για τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα. (Α` 45): Άρθρο 13. 1. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα μορφώσεως κάθε προσώπου. συμφωνούν ότι η μόρφωση πρέπει να αποβλέπει στην πλήρη ανάπτυξη της ανθρώπινης προσωπικότητας και του αισθήματος της αξιοπρέπειάς της και να ενισχύει το σεβασμό προς τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες.

Συμφωνούν ακόμη ότι η μόρφωση πρέπει να καθιστά κάθε πρόσωπο ικανό να διαδραματίσει ένα χρήσιμο ρόλο σε μια ελεύθερη κοινωνία, να ευνοεί την κατανόηση, την ανοχή και φιλία μεταξύ όλων των εθνών και όλων των φυλετικών ομάδων, των εθνικών ή θρησκευτικών και να ενθαρρύνει την ανάπτυξη της δραστηριότητας των Ηνωμένων Εθνών για τη διατήρηση της ειρήνης.

2. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι προς το σκοπό εξασφάλισης της πλήρους άσκησης του δικαιώματος αυτού:

- α) Η βασική εκπαίδευση πρέπει να είναι υποχρεωτική και να παρέχεται σε όλους δωρεάν.
- β) Η μέση εκπαίδευση, με τις διάφορες μορφές της, στην οποία περιλαμβάνεται και η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να γενικεύεται, ώστε να καθίσταται ευχερής σε όλους με όλα τα κατάλληλα μέσα και μάλιστα με την προοδευτική θέσπιση της δωρεάν παιδείας.
- γ) Η ανώτατη εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται σε όλους ισότιμα ανάλογα με τις ικανότητες καθενός, με όλα τα κατάλληλα μέσα και μάλιστα με την προοδευτική θέσπιση της δωρεάν παιδείας.
- δ) Η στοιχειώδης εκπαίδευση πρέπει να προάγεται ή να εντείνεται κατά το μέτρο του δυνατού γι' αυτούς που δεν έχουν λάβει βασική εκπαίδευση ή δεν την έχουν συμπληρώσει.
- ε) Πρέπει να επιδιωχθεί ενεργά η ανάπτυξη συστήματος σχολείων για όλες τις βαθμίδες, να δημιουργηθεί επαρκές σύστημα υποτροφιών και να βελτιωθεί κατά τρόπο μόνιμο η οικονομική κατάσταση του διδακτικού προσωπικού.

3. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σέβονται την ελευθερία των γονέων και, ενδεχόμενα των νόμιμων κηδεμόνων, να εκλέγουν για τα παιδιά τους ιδρύματα που δεν ανήκουν ή δεν υπάγονται στο Δημόσιο, αλλά ανταποκρίνονται στα οριζόμενα από το κράτος ή εγκεκριμένα ελάχιστα όρια εκπαίδευσης και να εξασφαλίζουν τη θρησκευτική και ηθική μόρφωση των παιδιών τους σύμφωνα προς τις ίδιες τους πεποιθήσεις.

4. Καμιά από τις διατάξεις του άρθρου αυτού δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι θίγει την ελευθερία των φυσικών και νομικών προσώπων να ιδρύουν και διευθύνουν εκπαιδευτικά ιδρύματα με την επιφύλαξη της τηρήσεως των αρχών της παρ. 1 του παρόντος άρθρου και ότι η παρεχόμενη σ' αυτά εκπαίδευση θα είναι σύμφωνη προς τα ελάχιστα όρια και πρότυπα που τάσσονται από το κράτος.

Άρθρο 14. Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος, το οποίο κατά το χρόνο που συμβλήθηκε δεν μπορούσε ακόμη να εξασφαλίσει μέσα στην επικράτειά του ή σε επικράτεια της δικαιοδοσίας του την υποχρεωτική και δωρεάν παιδεία σε ό,τι αφορά τη στοιχειώδη εκπαίδευση, αναλαμβάνει την υποχρέωση να συντάξει και εγκρίνει σε προθεσμία δύο ετών λεπτομερές πρόγραμμα των μέτρων που απαιτούνται για την προοδευτική πραγματοποίηση, μέσα σε λογικό αριθμό ετών, που ορίζεται στο πρόγραμμα, της πλήρους εφαρμογής

της αρχής της υποχρεωτικής και δωρεάν στοιχειώδους παιδείας, για όλους. Άρθρο 15. 1. Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν σε όλους το δικαίωμα: α) Συμμετοχής στην επιμορφωτική ζωή, β) Να ωφελούνται από την επιστημονική πρόοδο και τις εφαρμογές της, γ) Να ωφελούνται από την προστασία των ηθικών και υλικών συμφερόντων τα οποία προκύπτουν από κάθε επιστημονικό, φιλολογικό ή καλλιτεχνικό έργο τους. 2. Τα μέτρα που θα λάβουν τα συμβαλλόμενα κράτη για την εξασφάλιση της πλήρους άσκησης του δικαιώματος αυτού πρέπει να συμπεριλαμβάνουν τα απαιτούμενα για την εξασφάλιση της συντήρησης, της ανάπτυξης και της μετάδοσης της επιστήμης και της μόρφωσης. 3. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σεβαστούν την απαραίτητη ελευθερία στις επιστημονικές έρευνες και δημιουργικές δραστηριότητες. 4. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν τα ωφελήματα τα οποία πρέπει να προκύψουν από την ενθάρρυνση και ανάπτυξη της συνεργασίας και τις διεθνείς επαφές στον τομέα της επιστήμης και της μορφώσεως.

Το άρθρο 16 παρ. 4 και οι ως άνω διατάξεις θεμελιώνουν συνεπώς εκ της σαφούς διατύπωσης τους ένα γνήσιο υποκειμενικό δικαίωμα εξοπλισμένο με αγωγήμη αξίωση (κάτι που δέχεται αντίστοιχα και το Conseil d' Etat, CE 27.4.1987, RFDA1989.153).

Το επίπεδο παρεχόμενης παιδείας πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι επαρκές και κατάλληλο και να παρέχεται ισότιμα σε όλους. Τούτο έχει δεχθεί και το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας [BVerfGE 33, 303 (331)], σύμφωνα με το οποίο η συνταγματική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στον τομέα της εκπαίδευσης δεν μπορεί να περιορίζεται στην προστασία κατά των κρατικών επεμβάσεων, γιατί το δικαίωμα θα έμενε χωρίς αξία χωρίς την πραγματική ικανότητα να γίνει χρήση του και επομένως το δικαίωμα κάθε πολίτη να ακολουθεί ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, εφόσον έχει τη θέληση και την ικανότητα προς τούτο, δεν επαφίεται στην διακριτική ευχέρεια του νομοθέτη.

Χαρακτηριστική είναι προς την κατεύθυνση αυτή και η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Πολιτείας του Οχάιο των ΗΠΑ το οποίο θεώρησε αντισυνταγματικό το σύστημα χρηματοδότησης της εκπαίδευσης στην Πολιτεία λόγω των ανεπαρκών κονδυλίων που το Κράτος διέθετε προς το σκοπό αυτό (De Rolph v. State 677, NE 733).

Τέλος σύμφωνα με το Άρθρο 25 του Συντάγματος: 1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά

όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας. 2. Η αναγνώριση και η προστασία των θεμελιωδών και απαραίτητων δικαιωμάτων του ανθρώπου από την Πολιτεία αποβλέπει στην πραγμάτωση της κοινωνικής προόδου μέσα σε ελευθερία και δικαιοσύνη.

Συνεπώς η ως άνω κανονιστική ρύθμιση με τον κάθετο και απόλυτο χωρίς γνήσια μεταβατικότητα χρονικό περιορισμό που θέτει περιορίζει υπέρμετρα και θίγει καθ' αυτόν τον πυρήνα ατομικών δικαιωμάτων και συνταγματικών ελευθεριών μας και συγκεκριμένα: το δικαίωμα στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας μας την επαγγελματική – οικονομική ελευθερία μας, στην αρχή της ισότητας ομοίων περιπτώσεων, την αρχή της αξιοκρατίας, την αρχή της παροχής ισότιμων ποιοτικών ευκαιριών εκπαίδευσης και δη κατά τρόπο δυσανάλογο και μη αναγκαίο για την επίτευξη του υποτιθέμενου επιδιωκόμενου σκοπού καθώς όλοι εμείς εξαιρούμαστε αδικαιολόγητα από μια ευεργετική ρύθμιση που εφαρμόζεται σε ομοειδείς με εμάς [«ποιοτικά και ποσοτικά»] περιπτώσεις.

Επειδή άπαντες οι αιτούντες βρισκόμαστε σε δεινή επαγγελματική κατάσταση πολλώ δε μάλλον σε επαγγελματικό αδιέξοδο, απόρροια των οικονομικών προβλημάτων και της ανεργίας που μαστίζουν την χώρα μας.

Επειδή ως επί πτυχίω φοιτητές ή απόφοιτοι του Τμήματος Φιλοσοφίας Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής με κατεύθυνση την Ψυχολογία έχουμε καταρτιστεί με τις απαραίτητες ακαδημαϊκές γνώσεις για την αναγνώριση της ιδιότητας μας ως Ψυχολόγων και φυσικά για την άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος.

Επειδή η ακαδημαϊκή και σε δεύτερο επίπεδο συνακόλουθη επαγγελματική κατεύθυνση που αναγνωρίζεται πλέον στους φοιτητές του Τμήματος τέως Φ.Π.Ψ. πλέον Ψυχολογίας με την ως άνω νομοθετική ρύθμιση και με τα πλεονεκτήματα αυτά να αποτελούν εχέγγυο – κίνητρο για ένα καλύτερο μέλλον με ευκαιρίες για την ανάπτυξη της επαγγελματικής, κοινωνικής, οικονομικής και οικογενειακής τους ζωής, οφείλει να εφαρμοσθεί και σε όλους εμάς που δηλώσαμε υπευθύνως τη βούλησή μας να ενταχθούμε στο Τμήμα Ψυχολογίας με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις